

لٲه تاریکی

نوشتنه:

جین مایر

ترجمه

شذی مهدوی نیا

The dark side

عنوان اصلی :

جین مایر

نویسنده:

شذی مهدوی نیا / له تاریکی

عنوان و نام مترجم :

تهران / شذی مهدوی نیا

مشخصات نشر:

۳۲۴ صفحه

مشخصات ظاهری:

۹۷۸-۹۶۴-۰۴-۸۱۳۷-۰

شابک :

فبا

وضعیت فهرست نویسی:

روانه باز: ده سپتامبر ۲۰۰۱ م

موضوع :

باز: ژوئیه نظمی - ایالات متحده

موضوع:

H ۴۴۴۲۲۰۲۱۳۸۱

رده بندی کنگره :

۳۶۲/۲۲۵

رده بندی دیویی :

۲۶۶۶۷۰۰

شماره کتابشناسی:

ناشر: مترجم - شذی مهدوی نیا

نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۱

شمارگان: ۱۰۰۰

چاپخانه: رادین / صحافی: رادین

بهاء: ۱۲۰۰۰ تومان

"تمام حقوق محفوظ است. هیچ بخشی از این کتاب بدون اجازه مکتوب مترجم،

قابل تکثیر یا تولید مجدد به هیچ شکلی، از جمله چاپ، فتوکپی، انتشار

الکترونیکی، فیلم و صدا نیست.

این اثر تحت پوشش قانون حمایت از حقوق مؤلفان مترجمان و مصنفان ایران قرار دارد."

alborz22887501@yahoo.com

آدرس ایمیل:

www.alborz80.ir

آدرس وب سایت:

۲۲۸۶۰۲۶۰- ۲۲۸۸۷۵۰۱

تلفن و تلفکس:

به نام هستی بخش

ما بدین در نه پی حشمت و جاه آمده‌ایم از بد حادثه این جا به پناه آمده‌ایم
رهرو منزل عشقیم و ز سر حد عدم تا به اقلیم وجود این همه راه آمده‌ایم

تقدیم با عشق به:

- پدر و مادر عزیزم که الفبای زندگی را با عشق به هم نوع به من آموختند؛
- صبریه، خواهر عزیزتر از جانم، این تندیس محبت و عاطفه؛
- و تمامی آزاد زنان و آزاد مردان جهان از ازل تا ابد.
- و تمامی کودکان دلبندم در سراسر جهان که والدین خود را در راه آرمان انسانیت و تحقق کمال بشری از دست دادند.
- و با سپاس از همراهی طاهره، خواهر عزیزم و زهرا، خواهرزاده نازنینم که اصل کتاب را برایم فرستاد و سایر اعضای خانواده‌ام، پروانه دوست مهربانم و سایر عزیزانی که هریک به نوعی با همراهی و تشویقشان مرا به ادامه راه دلگرم کردند.

فهرست مطالب

۹	درباره نویسنده
۱۱	مقدمه مترجم
۱۳	مقدمه
۱۵	فصل اول: هراس
۲۷	فصل دوم: سرزنش
۴۳	فصل سوم: هشدار
۵۹	فصل چهارم: مردان متعصب
۸۷	فصل پنجم: زندانی شماره ۰۰۱
۱۱۵	فصل ششم: شکنجه خارج از کشور
۱۴۹	فصل هفتم: در درون اماکن سیاه
۱۸۹	فصل هشتم: آزمایش
۲۲۳	فصل نهم: یادداشت
۲۴۵	فصل دهم: یک بازجویی مرگبار
۲۶۵	فصل یازدهم: انفجار
۲۹۳	فصل دوازدهم: لاپوشانی
۳۲۳	یادداشتی بر منابع

درباره نویسنده

جین مایر، متولد سال ۱۹۵۵ میلادی در شهر نیویورک و فارغ التحصیل دانشگاه فیلدستون در سال ۱۹۷۳ میلادی و دانشگاه ییل در سال ۱۹۷۷ میلادی است و تحصیلاتش را در دانشگاه آکسفورد ادامه داده است. وی به عنوان روزنامه نگار، کارش را در ورمونت شروع کرد و برای دو هفته نامه کوچک: The Weathers Field Weekly و The Black River Tribune مقاله می نوشت و سپس با روزنامه: The Rutland Herald همکاری کرد. پس از آن برای نشریه: Washington Star که اکنون دیگر چاپ نمی شود، مقاله می نوشت و در سال ۱۹۵۲ میلادی به وال استریت ژورنال پیوست. در این مدت به عنوان نخستین خبرنگار روزنامه کاخ سفید با نام The Journal انتخاب شد و به دنبال آن به نویسنده ارشد، ویراستار صفحه اول روزنامه و خبرنگار جنگ و خبرنگار خارجی برای روزنامه در رابطه با بمب گذاری پادگانی در بیروت، جنگ خلیج فارس، سقوط دیوار برلین و روزهای آخر کمونیسم در شوروی سابق کار کرد. وی همچنین درباره دیک چنی (Dick Cheney)، خانواده بن لادن، فرماندار آلاسکا، سارا پالین (Sarah Palin) و خانواده کوچ (The Koch Family) مقاله نوشته است و درباره سایت جنگی دولت آمریکا درباره انتقال فوق العاده Extraordinary Rendition گزارش نوشته است. جین مایر، نویسنده مشترک دو کتاب از پرفروش ترین و انتقادی ترین کتاب های مشهور به اسامی:

1: Landslide: The Unmaking of The President ۱۹۸۴-۱۹۸۸

که به وسیله وی و دوئل مک مانوس (Doyle McManus)

2. Strange Justice: The Selling of Clarence Thomas

است که به وسیله وی و جیل آبرامسن (Jill Abramson) نوشته شده است. کتاب اخیر، نامزدی مرحله نهایی «جایزه کتاب ملی: National Book Award» در سال ۱۹۹۴ میلادی را برای وی به ارمغان آورد. هر دو کتاب همچنین به مرحله پایانی جایزه National Book Critics Circle Award راه یافتند. لبه تاریکی، سومین اثر نویسنده و آخرین کتاب ادبیات غیرداستانی سال ۲۰۰۸ میلادی در رابطه با توضیحات ریشه های حقوقی مربوط به مسئولیت احتمالی جنایات جنگی و استفاده از فنون بازجویی برای شکستن مقاومت و مرگ زندانیان در نتیجه چنین بازجویی است که به وسیله سازمان سیا اعمال شده است. نیویورک تایمز درباره این کتاب نوشت: این کتاب، روشن ترین و جامع ترین کتابی است که ما تاکنون درباره این موضوع داشته ایم که چگونه حکومتی که بر پایه کنترل و تعادل و احترام به حقوق فردی بنا شده، در عمل تغییر جهت داده است و برخلاف آرمان های خود عمل می کند. تایمز «لبه تاریکی» را برجسته ترین کتاب سال نامید. جایی واریک (Joby Warrick) گزارش گر واشنگتن پست نوشت، کتاب جین مایر این نکته را فاش کرد که یک تحلیل گر سازمان سیا به دولت بوش هشدار داده است که بیش از یک سوم زندانیان زندان گوانتانامو احتمال دارد به صورت اشتباهی زندانی شده باشند، اما دولت بوش نسبت به این امر تجاهل و با تأکید اظهار کرد: که همه آن ها جنگ جویان دشمن هستند. اسکات شان (Scott Shane) گزارش گر نیویورک تایمز نیز در همان روز اظهار کرد کتاب مایر این نکته را فاش کرد که مقامات صلیب سرخ، یک گزارش سری سال پیشین را ارائه دادند که در مدت آن شیوه های بازجویی سازمان سیا برای زندانیان رد مبالای القاعده اعمال و آن ها شکنجه می شدند و مقامات دولت بوش آن ها را به عنوان مجرم جنایات جنگی زندانی می کردند.

جوایز: مایر در سال ۲۰۰۸ میلادی، برنده جایزه John Chancellor در زمینه روزنامه نگاری شد که این جایزه به دلیل گزارش تحقیقی که منجر به نوشتن کتاب لبه تاریکی گردید به وی اعطا شد. در سال ۲۰۰۸ میلادی برنده جایزه گانگهیم فلو شپ (Guggenheim Fellowship) به دلیل نگارش کتاب لبه تاریکی شد و در سال ۲۰۰۹ میلادی جوایز هیلمن (Hillman Prize) و J. Anthony Lukas Book Prize را برای نگارش لبه تاریکی برنده شد. مایر با ویلیام بی. هامیلتون (William B. Hamilton)، ویراستار واشنگتن پست ازدواج کرد و اکنون دختری به نام کیت (Kate) دارد.

مقدمه مترجم

در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، ۱۹ تروریست از گروه چریکی القاعده، ۴ هواپیمای جت مسافربری را ربودند و در مدت عملیات انفجاری و اصابت دادن این جت‌ها به برج دوقلوی مرکز جهانی تجارت در شهر نیویورک، ساختمان پنتاگون در آریلینگتون ویرجینیا و منطقه‌ای در شانکس ویل (Shanks Wille) پنسیلوانیا، این مناطق را تخریب کردند و تقریباً ۳۰۰۰ نفر در مدت این حملات کشته شدند. بلافاصله، القاعده به عنوان عامل این حملات متهم شد، اما بن لادن رهبر القاعده در ابتدا آن را انکار کرد. این حادثه که بن لادن، مسئولیت آن را در سال ۲۰۰۴ میلادی بر عهده گرفت و حمایت آمریکا از اسرائیل، حضور نیروهای آمریکایی در عربستان و مجازات علیه عراق را به عنوان انگیزه این حملات ذکر کرد (گفته می‌شود ایده این حملات از «خلال‌الشیخ محمد» و مغز متفکر القاعده بود که او اولین بار آن را در سال ۱۹۹۶ میلادی به بن لادن ارائه کرد) بهانه‌ای شد تا آمریکا با تمسک به آن، برنامه‌ای با عنوان: «جنگ با ترور: War on Terror» را آغاز و برای نابودی طالبان حامی القاعده، به افغانستان حمله کند. در این راستا، آمریکا، برنامه‌ای با عنوان: «انتقال فوق‌العاده: Extraordinary Rendition» (یا انتقال غیرقانونی) را راهاندازی کرد. براساس این برنامه، مظنونین ربوده و به صورت غیرقانونی به کشور دیگری منتقل می‌شدند. برخی از منتقدین برای توصیف وضعیت‌هایی که در آن آمریکا و انگلستان، تروریست‌های مظنون را به سایر کشورها منتقل می‌کردند تا فرد مظنون را دور از حمایت قانون کشور مبدأ شکنجه کنند، «شکنجه از طریق نماینده یا وکیل: Torture by Proxy» نامیدند. سازمان‌سیا یک سری عملیات ربودن و بازداشت تروریست‌های مظنون را آغاز کرد و از این عملیات با عنوان: «انتقال فوق‌العاده» نام برد و براساس آن از سال ۲۰۰۱ میلادی، حدود ۳۰۰۰ نفر را دستگیر و به سراسر جهان به اماکنی با عنوان: «محل‌های سیاه: Black Sites» منتقل کرد. این محل‌ها، زندان‌های مخفی بودند که از سوی آمریکا، سازمان‌سیا و به صورت کلی خارج از سرزمین آمریکا و قانون قضایی آن بودند و تأسیساتی را شامل می‌شدند که از سوی سازمان‌سیا کنترل و از سوی دولت آمریکا در «جنگ با ترور» استفاده می‌شدند تا جنگجویان غیرقانونی دشمن را زندانی کنند. بوش در ۶ سپتامبر ۲۰۰۱ میلادی، به وجود زندان‌های مخفی که از سوی سازمان‌سیا استفاده می‌شد، اعتراف کرد. نشریه واشنگتن پست در نوامبر سال ۲۰۰۵ میلادی، وجود محل‌های سیاه را فاش کرد. اما قبل از آن سازمان‌های غیردولتی حقوق بشر از وجود این محل‌ها خبر دادند. بسیاری از کشورهای اروپایی به صورت رسمی انکار کردند که آن‌ها محل‌های سیاه میزبان برای زندانی کردن مظنونین یا همکاری در برنامه انتقال فوق‌العاده آمریکا بودند. با این وجود، طبق گزارش اتحادیه اروپا، مصوب ۱۴ فوریه ۲۰۰۷، مصوب اکثریت پارلمان اروپا (۳۸۲ رأی موافق، ۲۵۶ رأی مخالف و ۷۴ رأی ممتنع) سازمان‌سیا، ۱۲۴۵ پرواز در این رابطه داشته و مدارک و نشانه‌های دال بر استفاده سازمان‌سیا از مراکز زندان مخفی در لهستان و رومانی غیرقابل انکار است.

در ۶ سپتامبر ۲۰۰۶ میلادی، بوش در حضور همه به وجود زندان‌های مخفی اعتراف کرد و پذیرفت که بسیاری از زندانیان آن‌جا به زندان گوانتانامو منتقل شده‌اند. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ (ICRC) گزارشی بر مبنای مصاحبه‌های مورخ ۱۱ اکتبر ۲۰۰۶ و ۱۴ دسامبر ۲۰۰۶ میلادی با زندانیان محل‌های سیاه که پس از انتقال به گوانتانامو انجام شده بود، تهیه کرد و این گزارش را به دولت بوش ارائه داد. این کتاب تکان‌دهنده، افراط‌گری‌های جنجالی جنگ با ترور و تلاش خانگی برای دور زدن موانع قانونی و موجه جلوه‌نمودن نحوه پیگرد قانونی آن‌را نمایش می‌دهد. کشمکش در درون دولت بوش درباره سیاست جدید ضد تروریسم بازجویی‌های خشن، زندانی کردن‌های نامحدود بدون مدرک، انتقال فوق‌العاده به زندانی‌های مخفی سازمان‌سیا و شش‌دهای بدون مجوز بود. در جنگ با یادداشت‌ها و گزارش‌های قانونی، مایر از تندروها به رهبری دیک چنی و دیوید آدینگتون دستیار وی و جان یو، وکیل وزارت دادگستری در آن زمان صحبت می‌کند که با هر گونه محدودیت در رفتار با زندانیان یا محدودیت در زمینه اختیارات ریاست جمهوری در مبارزه با تروریسم مخالف بودند، ضمن این که وکلایی که کم‌تر از دولت هواداری می‌کردند، به قانون اساسی و قوانین بین‌المللی برای مخالفت با ابتکار ایشان به عنوان نقطه مقابلی برای کلنجار رفتن با توصیف شکنجه و پیمان‌های ژنو متوسل می‌شدند.

نویسنده به استفاده از فناوری مشابه غرق مصنوعی، و وضعیت‌های فشار، محرومیت از خواب و آزار جنسی علیه زندانیان که به وسیله ارتش آمریکا و سازمان سیا اعمال می‌شد، اشاره می‌کند. در این گزارش تکان‌دهنده به صورت مجلب‌کننده‌ای بیان می‌شود که این پرهیز غذایی «بازجویی تقویت‌شده» از شکنجه تشکیل می‌شود و نتیجه‌کتابی است که باید خواند.

یک بازسازی بسیار دقیق در پشت بازسازی صحنه‌های تصمیم‌گیری که نشان می‌دهد چگونه امور انتزاعی قانونی به صورت واقعیت زنجی نشان داده می‌شوند.

این مورد در کتاب خاطرات بوش که در سال ۲۰۱۱ منتشر شد، به صورت برجسته‌ای، نمایش داده شده است، او در این کتاب از شکنجه‌مطنونان به اتهامات تروریستی به ایجاد احساس خفگی با آب دفاع کرده و آن را بخشی از مأموریت خود برای نجات آمریکا دانسته است و این در حالی است که سازمان عفو بین‌الملل و گروه‌های حقوق بشر داخل آمریکا از دولت آمریکا خواستند جورج بوش را به علت صدور شکنجه زندانیان به روش «غرق مصنوعی» تحت پیگرد قضایی قرار دهد. در این راستا، «راب فریر» یکی از مسئولان عفو بین‌الملل در نامه‌ای تصریح کرد: اعتراف بوش در کتاب خاطراتش، برای گشودن پرونده‌ای درباره این اعتراف و پیگرد قضایی بوش کافی است. این سازمان هم‌چنین در بیانیه‌ای از آمریکا خواست تحقیقات مستقلی را برای بررسی موارد نقض حقوق بشر در زمان ریاست جمهوری بوش آغاز کند، مواردی که تحت عنوان جنگ با تروریسم صورت گرفته و بوش در کتاب خود نه تنها به خاطر آن‌ها ابراز تأسف نکرده، بلکه به آن افتخار هم کرده است. بوش در این کتاب، توضیح داده که به سازمان سیا اجازه داده بود تا از روش غرق مصنوعی در مورد «خالد شیخ محمد: KSM» که خود را طراح حملات ۱۱ سپتامبر معرفی کرده بود، استفاده کند.

وزارت دادگستری آمریکا، ماه آوریل سال ۲۰۱۰ در پایگاه اینترنتی خود فاش کرد پس از بازداشت خالد شیخ محمد در سال ۲۰۰۳ در پاکستان، مأموران سازمان سیا، ۱۸۳ بار او را به روش غرق مصنوعی شکنجه کرده‌اند.

عفو بین‌الملل یادآور شده که آمریکا در سال ۱۹۹۴ پیمان سازمان ملل را مبنی بر منع شکنجه تصویب کرده و بر همین اساس مجبور است عاملان شکنجه را تحت تعقیب قرار دهد. بوش در این کتاب ادعا کرده طبق نظر وزارت دادگستری، غرق مصنوعی، شکنجه نیست و با این شیوه بازجویی، یک حمله تروریستی در انگلستان کشف و خنثی شده است که مقامات انگلیسی این خبر را تکذیب کردند.

در هر صورت، درخواست‌های بی‌شمار نمایندگان مجلس آمریکا از جمله «جرالد نادر» یکی از اعضای این مجلس که اعتراف بوش را رسوایی خوانده و سازمان‌های دفاع از حقوق بشر که از ابتدای ریاست جمهوری «باراک اوباما» برای تشکیل پرونده‌ای علیه عاملان شکنجه‌های سازمان ریاست جمهوری مطرح شده است هم‌چنین ادامه دارد. اما تاکنون اوباما در این رابطه اقدامی انجام نداده است.

مقدمه

لبه تاریکی

ماجرای پنهانی درباره این که چگونه جنگ با ترور به جنگی علیه آرمان‌های آمریکا تبدیل شد.

«جین مایر»^۱

«The Dark Side» داستانی تکان‌دهنده و شوم از این موضوع است که چگونه آمریکا در پوشش «جنگ با ترور» جنگید. روزهای پس از حادثه ۱۱ سپتامبر، قدرتمندترین افراد در کشور وحشت‌زده بودند. تصمیمات اساسی درباره چگونگی مبارزه با تروریست‌ها و تقویت امنیت ملی در شرایط آشوب و وحشت اتخاذ شدند. اما بازیگران مهم، یعنی «دیک چنی»^۲ معاون رئیس‌جمهور و «دیوید آدینگتون»^۳ مشاور قدرتمند و مرموز وی از این بحران برای تحقق دستورالعملی که مدت طولانی به قوت خود باقی بود به‌منظور افزایش اختیارات ریاست‌جمهوری به‌حدی که در تاریخ ایالات متحده آمریکا بی‌سابقه بوده است و حذف موارد حمایتی قانون اساسی که ماهیت اساسی تجربه آمریکا را تعریف می‌کرد، استفاده کردند.

«The Dark Side»

حکایتی جالب، مهیج و بی‌چون و چرا درباره این است که چگونه آمریکا تصمیمات وحشتناکی در رابطه با تعقیب تروریست‌ها در سراسر جهان اتخاذ کرد - تصمیماتی که نه تنها قانون اساسی را - که مقامات کاخ سفید نسبت به وفاداری به آن سوگند خورده بودند؛ نقض کرد، بلکه همچنین مانع از تعقیب القاعده شد. «جین مایر» نویسنده مشهور نیویورک و پرفروش‌ترین کتاب سال، جزئیات کامل پیامد این تصمیمات را تشریح می‌کند. روایتی از افراد زندانی دولت آمریکا که برخی از آن‌ها در حالی که به‌صورت کامل بی‌گناه بودند اما با آن‌ها به‌گونه‌ای رفتار می‌شد که بیش‌تر یادآور بازجویی‌های اسپانیایی بود تا بازجویی در قرن بیست و یکم.

«The Dark Side» روایتی از پرونده‌های واقعی و ویژه است که در زمان واقعی در مقابل تابلو بزرگ‌تری از آن چه در واشنگتن روی می‌داد، بانگاهی اجمالی به اطلاعات امنیتی به‌دست‌آمده با بدون توجه به این اطلاعات و بهای پرداخت شده، نمایش داده‌شدند. در برخی از موارد، شکنجه اعمال شده است. در بیش‌تر مواقع، اقدام به شکنجه به‌کسب اطلاعات دروغین و گاهی به تخریب نتایج منجر شده است. به‌عنوان مثال، اعتراف در حال گنجی یکی از زندانیان به‌نام «شیخ ابن

1. Jane Mayer
2. Dick Cheney
3. David Speers Addington

دیوید اسپیرس آدینگتون، متولد ۲۲ ژانویه ۱۹۵۷ در واشنگتن دی. سی. وی در سال‌های ۲۰۰۵-۲۰۰۱ مشاور حقوقی و در سال‌های ۲۰۰۹-۲۰۰۵، رئیس ستاد دیک چنی معاون رئیس‌جمهور بود. او در بسیاری از زمینه‌های سیاسی با نفوذ بود و در رایزنی و پیش‌نویس کردن گزارش بسیاری از جنجالی‌ترین سیاست‌های دولت بوش نقش داشت. آدینگتون ضمن شهادت‌دادن در کنگره اظهار کرد وی در رایزنی‌دادن در رابطه با جنگ با ترور، سه فیلتر را اعمال کرده است که عبارتند از: ۱. تبعیت از قانون اساسی، ۲. به‌حداکثر رساندن گزینش‌های رئیس‌جمهور در درون قانون، ۳. تضمین حمایت قانونی کارکنان نظامی و اطلاعات امنیتی متعهد در فعالیت‌های ضد تروریستی. وی پیوسته از این نکته حمایت کرده است که تحت قانون اساسی، رئیس‌جمهور به‌عنوان فرمانده از اختیارات گسترده و قابل ملاحظه‌ای در صورت نیاز برخوردار است. (مترجم)

اللیبی^۱ که تحت فشار انجام شد - اعترافی که بخش مهمی از مدرکی شده که کنگره آمریکا با دستاویز قرار دادن آن، زمینه اقامت به جنگ علیه عراق را فراهم آورد - درواقع اعترافی ساختگی بود و تنها برای گریز از شکنجه و توقف آن ابراز شد. «The Dark Side» به بیان یکی از آشفته ترین فصول تاریخ آمریکا می پردازد. فصلی که به عنوان میراث ماندنی ریاست جمهوری «جورج دبلیو بوش»^۲ خدمت خواهد کرد.

www.ketab.ir

-
1. Sheikh Ibn al- Libi
 2. Bush, George Walker,

جورج والکر بوش متولد ۶ جولای ۱۹۴۶ در نیوهایون کانکتیکوت. وی به عنوان چهل و سومین رئیس جمهور آمریکا در سال های ۲۰۰۹ - ۲۰۱۷ خدمت کرده است و پسر ارشد جورج. اچ. دبلیو بوش که چهل و یکمین رئیس جمهور آمریکاست، به شمار می رود. یک سری از حملات تروریستی در ۸ ماه در مدت دوره اول ریاست جمهوری بوش در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ روی داد و بوش در واکنش نسبت به این حملات، ضمن اعلام جنگ جهانی با تروریسم، در همان سال، دستور حمله به افغانستان و در سال ۲۰۰۳ دستور حمله به عراق را صادر کرد. (مترجم)